

ការសំភាសន៍របស់អ៊ីស្រី គឹម លាង

ក៖ អ្នកដែលសំភាសន៍គេ ជាង ស៊ីអិល ខ៖ អ្នកដែលអោយគេសំភាសន៍ គឹម លាង

ការសង្ខេបប្រវត្តិរបស់ អ៊ីស្រី គឹម លាង

អ៊ីស្រី គឹម លាង មានអាយុ64ឆ្នាំ នៅឆ្នាំ2018 អ៊ីស្រី គឹម លាង មានភេទស្រី អ៊ីស្រី គឹម លាង មានទីលំនៅបច្ចុប្បន្ននៅភូមិភ្នំព្រៃ ភ្នំពេញ សង្កាត់បឹងទំពុន ខ័ណ្ឌមានជ័យ នៅរាជធានីភ្នំពេញ។

ក៖ ចឹងជាដំបូងខ្ញុំអរគុណអ៊ីដែលបានអោយខ្ញុំពិភាក្សាពីប្រវត្តិរបស់អ៊ី ហើយការសំភាសន៍មួយនេះត្រូវបានរៀបចំដោយសកលវិទ្យាល័យមួយដែលនៅអាមេរិចដែល មានឈ្មោះថាBYU

ហើយដោយសារតែសកលវិទ្យាល័យមានគោលបំណងចង់រក្សាពីប្រវត្តិរបស់ប្រជាជនខ្មែរ ដើម្បីអោយពួកគាត់ បានស្គាល់ពីប្រវត្តិរបស់ឪពុកម្តាយនឹង ប្រវត្តិរបស់ជូនតាចឹងនៅពេលដែលខ្ញុំបានសំភាសន៍អ៊ី ហើយនឹងខ្ញុំនឹងដាក់ការសំភាសន៍ទាំងអស់នឹងទៅក្នុងវេបសាយរបស់សាលាដែលមាន ឈ្មោះថា www.cambodianoralhistories.byu.edu

ចឹងសំរាប់អ៊ីយល់ព្រមដើម្បីអោយខ្ញុំដាក់ការសំភាសន៍ មួយនឹងទៅក្នុងវេបសាយរបស់សាលាដែលទេអ៊ី?

ខ៖ អ៊ីអត់ដឹងដែរកូនអើយ អត់បានសួរកូនចៅចឹងខ្លាចកូនចៅបន្ទោសអ៊ីចឹងហាស

ក៖ អត់អីទេអ៊ីមួយនឹងគ្រាន់តែទុកអោយពួកគាត់បានស្គាល់នឹងបានដឹងតើអ៊ី?

ខ៖ ចាំ!!អ៊ីមិនសូវបានចងចាំប្រវត្តិដូចអ្វីដែលអ៊ីនិយាយចឹង

ក៖ បាទអ៊ីបាទ?

ខ៖ អ៊ីជំលាសខ្លួនទៅកម្ពុជាក្រោមហោស ហើយដល់ពេលដែលអ៊ីមានគ្រួសារទៅគ្រួសាររបស់អ៊ីនឹង បានជំលាសទៅណាមួយប្រាប់បានធ្វើទាហាននៅជំនាន់ណាមួយ

ក៖ បាទអ៊ីបាទ ចឹង?

ខ: នៅជំនាន់លុនណុលនឹងហាស

ក: ចឹងប្រហែលជាខ្ញុំ?

ខ: ចឹងដល់ពេលដែរគាត់ស្លាប់ចឹងទៅអត់សូរដឹងប្រវត្តិទេ

ក: បាទអ៊ុបាទនឹងចឹងប្រហែលជា?

ខ: ខ្ញុំដឹងតែត្រួសៗៗទេណាស់

ក: បាទអ៊ុបាទហើយអ៊ុ?

ខ: ចាំ!!នឹងហើយ

ក: បាទអ៊ុបាទចឹងសំរាប់ខ្ញុំជាអ្នកសំភាសន៍អ៊ុខ្ញុំមានឈ្មោះថា ជាង ស៊ីអិវ ហើយថ្ងៃខែដែរ ខ្ញុំបានសំភាសន៍អ៊ុគឺនៅថ្ងៃទី26ខែ3 ឆ្នាំ2018 ចឹងភូមិនឹងអ៊ុអត់ស្គាល់ទេណាអ៊ុ?

ខ: គេហៅថាភូមិឆ្នោតជ្រំ

ក: ភូមិឆ្នោតជ្រំហ៊ីអ៊ុ?

ខ: ចាំ!!នឹងហើយនៅឆ្នោតជ្រំ2

ក: នៅភូមិឆ្នោតជ្រំ2 ចុះសង្កាត់អីគេដែរអ៊ុ?

ខ: នឹងនៅសង្កាត់បឹងទំពុនណាស់

ក: នៅសង្កាត់បឹងទំពុន ខ័ណ្ឌមានជ័យ នៅរាជធានីភ្នំពេញណាអ៊ុ?

ខ: ចាំ!!នឹងហើយៗៗនៅសង្កាត់បឹងទំពុន

ក: ចឹងសំរាប់អ៊ុឈ្មោះពេញរបស់អ៊ុនឹងមានឈ្មោះអីគេដែរអ៊ុ?

ខ: អ៊ុមានឈ្មោះ គឹម លាង

ក: អ៊ុមានឈ្មោះអ៊ុ គឹម លាង

ខ: ចាំ!!ឈ្មោះគឹម លាងនឹងហាស

ក: ចុះបើត្រកូលវិញអ៊ុត្រកូលអីគេដែរ?

ខ៖ ជាក់ត្រកូលគឺមនឹងតែម្តងនឹង

ក៖ ចឹងឈ្មោះ គឺម លាងចឹងតែម្តងហោសអ៊ុ?

ខ៖ ចាំ!!នឹងហើយ

ក៖ ចុះកាលពីក្មេងនឹងមាននរណាហៅឈ្មោះអ៊ុអីក្រៅទេអ៊ុ?

ខ៖ ចាំ!!អ៊ុនឹងអត់មាននរណាហៅទេ

ក៖ ចឹងហៅតែឈ្មោះគឺម លាងចឹងតែមួយនឹងទេហោស

ខ៖ ចាំ!!ហៅឈ្មោះគឺម លាងនឹងមួយនឹង

ក៖ ចុះចឹងឈ្មោះហៅក្រៅអីអត់មានទេហោសអ៊ុ?

ខ៖ អត់កូនអត់មានទេ

ក៖ បាទ ចុះសព្វថ្ងៃនឹងអ៊ុអាយុប៉ុន្មានដែរទៅអ៊ុ?

ខ៖ អ៊ុអាយុ64ឆ្នាំហើយនឹងហាស

ក៖ ចឹងអ៊ុអាយុ64ឆ្នាំហើយណាអ៊ុ?

ខ៖ ចាំ!!នឹង

ក៖ ចុះអ៊ុកើតនៅថ្ងៃខែឆ្នាំណាអ៊ុមានដឹងទេ?

ខ៖ កើតនៅឆ្នាំ1954ចាំចឹងហាសកូន

ក៖ នៅឆ្នាំ1954 ចុះថ្ងៃខែអ៊ុមានចងចាំទេអ៊ុ?

ខ៖ ថ្ងៃខែនឹងអ៊ុអត់មានចងចាំដែរនឹង

ក៖ អូ!!បាទអ៊ុ ចុះថ្ងៃអីខែអីក៏អ៊ុអត់ចងចាំដែរ?

ខ៖

អត់ទេយើងនៅតូចយើងកើតមកហើយវាមិនបានសួរថ្ងៃអីខែអីដឹងនឹងធម្មតាយើងកូនអ្នក
ស្រែចឹង ទៅណាស់

ក៖ បាទអ៊ីបាទត្រូវ?

ខ៖ យើងមិនមែនកូនអ្នកក្រុងទេ ដល់ពេលចឹងខ្ញុំមិនសូវចងចាំថ្ងៃខែទេគាត់តែ

ក៖ គាត់ចងចាំតែឆ្នាំតែម្តងនឹងហោសអ៊ី?

ខ៖ ខ្ញុំចងចាំតែឆ្នាំ ថ្ងៃខែនឹងគាត់ចងចាំថ្ងៃខែខ្មែរយើងប៉ុន្តែគាត់មិនបានប្រាប់ទេ

ក៖ អូ!!បាទអ៊ីបាទ?

ខ៖ នៅថ្ងៃខែបារាំងនឹងគាត់អត់ចងចាំទេ ចាំ!!ពីដើមនឹងចឹងទៅណាស់

ក៖ បាទអ៊ីបាទត្រូវហើយអ៊ី?

ខ៖ ចាំ!!នឹងហើយ

ក៖ ចុះឆ្នាំចំនួនគតិអ៊ីមានចងចាំឆ្នាំអីគេទេ លក្ខណៈឆ្នាំជូត ឆ្នាំ ខាល ថោះនឹង?

ខ៖ បើឆ្នាំនឹងអ៊ីឆ្នាំមែនឹងហោស

ក៖ ចឹងអ៊ីឆ្នាំមែនឹងហោស?

ខ៖ ចាំ!!ឆ្នាំមែនឹងហោស

ក៖ ចុះអ៊ីកើតនៅណាដែរអ៊ី?

ខ៖ និយាយទៅអ៊ីកើតនៅកម្ពុជាក្រោមហើយ

ដល់ពេលទៅពុកមែរបស់អ៊ីមកនៅភ្នំពេញនឹងដល់ពេលដែររួចទៅអ៊ីគាត់កើតនៅកម្ពុជា
ក្រោមប៉ុន្តែគាត់មកនៅភ្នំពេញ

ហើយរួចទៅចេញពីភ្នំពេញនឹងហើយក៏ទៅកម្ពុជាក្រោមវិញហោស

ក៖ បាទអ៊ីប៉ុន្តែនៅភូមិអ៊ីយ៉ុអ៊ីដែរស្រុកអ៊ីកើតនឹងហោស?

ខ៖ ភូមិកើតនឹងនៅស្រុកកំណើតណាងគេហៅជាខ្មែរព្រះត្រពាំង

ក៖ ភូមិព្រះត្រពាំងហោសអ៊ី?

ខ៖ នឹងហើយអ៊ីនៅណាងគេហៅព្រះត្រពាំងនឹង

ក៖ ប៉ុន្តែនៅយ៉ុអ៊ីគេដែរអ៊ី?

ខ៖ ដល់ពេលឥឡូវនឹងគេប្រែប្រួលអស់ហើយនឹងអ៊ីអត់ចងចាំកូន

ក៖ ប៉ុន្តែនៅស្រុកអីគេដែរអី?

ខ៖ ស្រុកណាងគេហៅស្រុកកំពង់សាន្ត

ក៖ នៅស្រុកកំពង់សាន្តណាអី?

ខ៖ ចាំ!!នៅកំពង់សាន្ត នៅវត្តកំពង់សាន្តមានវត្តមានអីចឹងទៅណាស់

ក៖ នៅកម្ពុជាក្រោមនឹង

ខ៖ ចាំ!!នឹងហើយ

ក៖ ចុះអ៊ីមានបងប្អូនចំនួនប៉ុន្មាននាក់ដែរអី?

ខ៖ បងប្អូនរបស់អ៊ីនឹងមាន7នាក់ហោស

ក៖ ប៉ុន្តែអ៊ីជាកូនទីប៉ុន្មានដែរទៅអី?

ខ៖ អ៊ីជាកូនទី4នឹងហោស

ក៖ ចុះមានស្រីប៉ុន្មាននាក់ នឹងប្រុសប៉ុន្មាននាក់ដែរទៅអី?

ខ៖ អ៊ីមានបងប្អូនស្រី5នាក់នឹងប្រុស2នាក់នឹងហោស

ក៖ អូ!!!បាទអ៊ីបាទ?

ខ៖ ប្រុសមានតែពីរគ្រាប់នឹងទេ

ក៖ ចុះអ៊ីអាចប្រាប់ឈ្មោះពួកគាត់បានទេអី?

ខ៖ ឈ្មោះគាត់បងទីមួយនឹងឈ្មោះខ្ចី

ក៖ ឈ្មោះខ្ចី?

ខ៖ បងទីពីរនឹងឈ្មោះផាតចឹង

ក៖ ចុះបងទី3ហោសអី?

ខ៖ បងទី3នឹងឈ្មោះឡាំង តែស្លាប់អស់ហើយនឹងនៅតែបងមួយនឹង

ក៖ អូ!!ប៉ុន្តែប្អូនវិញអ្វី?

ខ៖ ប្អូនមួយនឹងមួយឈ្មោះណារី នឹងមួយទៀតឈ្មោះណារិន

ក៖ ចឹងពៅគេមានឈ្មោះណារិនហោសអ៊ុ?

ខ៖ ចាំ!!នឹងហើយមានឈ្មោះស្រៀង

ក៖ ឈ្មោះ ស្រៀង ចុះមានស្លាប់ប៉ុន្មាននាក់ នឹងរស់ប៉ុន្មាននាក់ដែរអ្វី?

ខ៖ ស្លាប់អស់ពីរនាក់ចឹងហើយ ស្លាប់អស់ពីរនាក់នៅតែ5នាក់នឹង

ក៖ ចឹងស្លាប់អស់ពីរនាក់ នៅសល់តែ5នាក់ទេណាអ្វី?

ខ៖ ចាំៗៗ!!នឹងហើយ

ក៖ ចុះអ្វីមានចងចាំថាកាលពីអ្វីនៅក្មេងៗៗនឹងអ្វីមានធ្លាប់បានធ្វើអីគេជាមួយគាត់ដែរទេអ្វី ដូចជាលេងឡើយកបាយឡ លេងបិទពូនអីចឹងហាស?

ខ៖ កាលនៅក្មេងអ្វីអត់សូវបានលេងទេគ្រួសាររបស់អ្វីនឹងទីទាល់ក្រណាស់

ក៖ ចឹងហោសអ៊ុ?

ខ៖ ចាំ!!អ្វីទៅស៊ីឈ្នួលគេដើម្បីអ្វីអាចយកកំរៃនឹងបានមកជួយពួកម៉ែហាស

ក៖ អូ!!ចឹងហោសអ៊ុ?

ខ៖ ចាំ!!នឹងហើយ

ក៖ ចឹងអ្វីអត់ដែរបានធ្វើអីរឺលេងអីជាមួយបងប្អូនរបស់អ្វីទេ?

ខ៖ អត់បានធ្វើអីទេបងប្អូនរបស់អ្វីនឹងបើបងធំនឹងធំឡើងគាត់បូស ហើយបើអ្វីនឹងដើរទៅស៊ីឈ្នួលគេនឹង

ក៖ អូ!!ប៉ុន្តែអ្វីមានធ្លាប់គិតថាកាលពីនៅតូចៗៗនឹងអ្វីធ្លាប់លេងអីជាមួយពួកគាត់ដែរហាស ដូចជាលេងបិទពូននឹងលេងអីចឹងហាស មានទេអ្វី?

ខ៖ អ្វីអត់មានបានពេលមកលេងទេនិយាយត្រង់តែម្តងនឹងអូន
បងប្អូនរបស់អ្នកនឹងតូចៗប៉ុនៗនេះនឹង
គឺដើរអស់ហើយខ្លះគេចាំចាប់ម៉ែឪទៅធ្វើស្រែចឹងទៅ

ក៖ ប៉ុន្តែអ្វីធ្លាប់មានអនុស្សាវរីយ៍អីទៅស្រែជាមួយពួកគាត់ដែរតើហីអ្វី
ទៅមើលស្រែទៅធ្វើស្រែ?

ខ៖ ស្ងួត ទៅស្រែទៅអីនឹងខ្ញុំទៅកូររាស់អី ដល់ពេលដែរធំតិចនឹងអ្វីទៅឃ្វាលក្របីអីនឹង
វាអត់បាននៅជាមួយគ្នាបែករំលែកគ្នាម្នាក់ទៅនេះម្នាក់ទៅនោះ
ព្រឹកឡើងនឹងពុកម៉ែគាត់ចែកហើយចេះតែដាក់អោយទៅ ណាស់អ្វីទៅឃ្វាលក្របី
អាបងទៅចំការចឹងទៅ

ក៖ អូ!!ចែកគ្នាធ្វើណាអ្វី?

ខ៖ ចាំ!!នឹងហើយជំនាន់ណាងគេធ្វើស្រែចំការនឹងកូន

ក៖ អូ!!បាទអ្វីបាទ?

ខ៖ ចាំ!!ចឹងឯង

ក៖ ចុះបងប្អូនរបស់អ្នកគាត់ឥឡូវនឹងគាត់នៅណាដែរអ្វី?

ខ៖ គាត់នៅកម្ពុជាទាំងអស់នឹងហាស

ក៖ ចឹងនៅតែអ្វីទេដែរនៅនឹង?

ខ៖ ចាំ!!នៅតែអ្វីទេដែរនៅនឹងហាសយូរដែរហើយ
អស់30ឆ្នាំហើយនឹង30ឆ្នាំជាងហើយនឹងហាស

ក៖ និយាយចឹងអ្វីមកនៅនឹង30ឆ្នាំជាងហើយ?

ខ៖ អស់ជាង30ឆ្នាំហើយនឹងហាស

ក៖ យូរដែរចឹង?

ខ៖ យូរដែរហើយនឹងហាស

ក៖ ចុះពួកគាត់ធ្វើអីគេដែរនៅណាងនៅកម្ពុជាគ្រោមនឹងហាស?

ខ៖ មកនៅកម្ពុជាក្រោមកូនរបស់អ៊ុំនឹងមកនៅទាំងអស់នឹងហាស

ក៖ ប៉ុន្តែបងប្អូនរបស់អ៊ុំហាសគាត់ធ្វើអីគេដែរ?

ខ៖ អូ!!ធ្វើស្រែចំការនឹង

ក៖ បាទអ៊ុំបាទ?

ខ៖ អត់មានធ្វើអីក្រៅពីស្រែចំការទេនឹង

ក៖ ចុះឪពុករបស់អ៊ុំគាត់ឈ្មោះអីគេដែរអ៊ុំ?

ខ៖ គាត់មានឈ្មោះតាកេន

ក៖ ដូចជាគាត់កើតនៅណាដែរអ៊ុំ?

ខ៖ គាត់កើតនៅណោះហាស ដល់ពេលហើយគាត់មកនៅនឹងគាត់វិលមកនឹងហាស

ក៖ ប៉ុន្តែគាត់កើតនៅកម្ពុជាក្រោមដែរ?

ខ៖ ចាំ!!នឹងហើយ

ក៖ ចុះម្តាយរបស់អ៊ុំវិញគាត់មានឈ្មោះអីគេដែរអ៊ុំ?

ខ៖ ម្តាយគាត់មានឈ្មោះគីម សម័យ

ក៖ ប៉ុន្តែគាត់នៅកម្ពុជាក្រោមនឹងដែរ?

ខ៖ គាត់នៅកម្ពុជាក្រោមនឹងដែរដូចជា

កាលពីមុនអីកាត់មកនៅបងប្អូននៅបាត់ដំបងអីគាត់នៅរកស៊ី

ជាមួយអីចឹងដល់ពេលរួចទៅគាត់ចុះទៅក្រោមវិញទៅ

ក៖ និយាយរួមនឹងបងប្អូនរបស់អ៊ុំនឹងសុទ្ធតែនៅកម្ពុជាក្រោមនឹងទាំងអស់នឹងមែនអ៊ុំ?

ខ៖ ចាំៗៗ!!នឹងហើយ

ក៖ បាទអ៊ុំចុះឪពុកម្តាយរបស់អ៊ុំគាត់នៅរស់ទាំងអស់តើមែនទេអ៊ុំ?

ខ៖ ឪពុកនឹងស្លាប់យូរហើយកូនអើយ

ក៖ អូ!!គាត់ស្លាប់អស់ហើយហោសអ៊ី?

ខ៖ ចាំ!!នឹងហើយ

ក៖

ប៉ុន្តែឪពុកកាលពីគាត់នៅរស់នឹងគាត់ធ្វើអីគេដែរសំរាប់ចិញ្ចឹមក្រុមគ្រួសារនឹងចិញ្ចឹមជីវិតដែរអ៊ី?

ខ៖ គាត់ធ្វើស្រែចំការហើយធ្វើៗហើយរួចនឹងគាត់ជាងបោះតុ ទូអីចឹងហោសណាស់

ក៖ បាទអ៊ីបាទ?

ខ៖ ជាជាងតុ ទូអីចឹងគាត់ដើរទិញឈើលក់ឈើអីចឹងទៅកូន

ក៖ បាទប៉ុន្តែគាត់ស្លូតរឹមួយក៏គាត់កាចដែរអ៊ី?

ខ៖ គាត់ធម្មតានឹងកូនអើយ គាត់មិនស្លូត ហើយក៏មិនកាចពេកដែរនឹង

ក៖ បាទអ៊ីបាទ?

ខ៖ គាត់ធម្មតានឹងហោស

ក៖ ចុះដូចជាម្តាយរបស់អ៊ីនឹងគាត់ធ្វើអីគេដែរសំរាប់ចិញ្ចឹមជីវិតដែរអ៊ី?

ខ៖ ម្តាយគាត់ធ្វើចំការនឹងកូន

ក៖ គាត់ធ្វើចំការហោសអ៊ី?

ខ៖ មានអីក្រៅពីធ្វើចំការនឹងកូនឪពុកដាំចំការធ្វើស្រែប៉ុន្តែស្រែនឹង

ក៖ បាទអ៊ីបាទ?

ខ៖ ស្រែនឹងបន្តិចបន្តួច នឹងចំការនឹងបន្តិចបន្តួចដែរនឹង

ក៖ បាទអ៊ីបាទ ចុះម្តាយរបស់អ៊ីគាត់កាចរឹមួយក៏ស្លូតដែរអ៊ី?

ខ៖ គាត់មិនកោងកាចអីជាមួយនរណាគេទេក្លាយ

ក៖ អូ!!គាត់ស្លូតដែរចឹងហោសអ៊ី?

ខ៖ ចាំ!!អ្នកស្រុកភូមិនឹងរាប់អានគ្នាស្រលាញ់គ្នាណាស់

ក៖ បាទអ៊ីបាទ?

ខ៖ ដូចជាប្រហុក អំបិល អីចឹងយើងខ្លះចឹងសុំគ្នាទៅវិញទៅមកនឹង

ក៖ លក្ខណៈមិត្តជិតខាងនឹងហោសអ៊ុ?

ខ៖ លក្ខណៈម៉ាសំលនឹងហោសយើងធ្លាប់សុំគេ

ហើយគេក៏ធ្លាប់សុំយើងដែរលក្ខណៈមួយសំលទៅ នឹងមួយសំលមកចឹង

ក៖ បាទអ៊ីបាទ?

ខ៖ បើស្រូវអង្ករទេខ្លះអីអាចខ្ចីគ្នាបាន

ក៖ បាទអ៊ីបាទ?

ខ៖ កាលជំនាន់ណាងហោស

ក៖ ចុះអ៊ីមានចងចាំថាធ្លាប់មានអនុស្សាវរីយ៍អីជាមួយគ្នាធ្លាប់បានធ្វើអីជាមួយគ្នាដែរទេអ៊ុ?

ខ៖ អ៊ុមានអីក្រៅពីទៅធ្វើស្រែចំការឪពុកគាត់ធ្វើភ្នំ
អ៊ុទៅឃ្វាលក្របីជញ្ជូនក្របីអីជាមួយគាត់ចឹងហោស

ក៖ បាទអ៊ីបាទ?

ខ៖ ជូនទៅភ្នំអីចឹង

ក៖ ចុះទៅស្រែថ្លាប់មានអនុស្សាវរីយ៍អីនៅស្រែធ្លាប់ធ្វើស្រែធ្វើអីចឹងហោស?

ខ៖ ទៅស្រែធ្លាប់ធ្វើស្រែធ្វើអីចឹង ដកស្ទូងអីចឹង
កញ្ចប់បាយអីចឹងហោសនៅស្រែហោសណាស់

ក៖ បាទអ៊ីបាទ?

ខ៖ ចាំ!!ចឹង

ក៖ ចុះឪពុករបស់អ៊ុគាត់ធ្លាប់ប្រាប់ពីប្រវត្តិរបស់គាត់ទៅអ៊ុទេ?

ខ៖ គាត់នឹងគាត់មិនសូវដែរប្រាប់អីទេ គាត់អត់ដែរសូវប្រាប់អីទេកូន

ក៖ ចុះម្តាយរបស់អ៊ុំគាត់ធ្លាប់ប្រាប់ពីប្រវត្តិកាលពីក្មេងទៅអ៊ុំដែរទេ?

ខ៖ អត់សូវបានប្រាប់ទេកូនអើយ

ក៖ បាទអ៊ុំបាទ?

ខ៖ ដូចដែរអ៊ុំដែរអ៊ុំប្រាប់ចឹងកូនអើយអ៊ុំអាយុ12ឆ្នាំអ៊ុំស៊ីឈ្នួលគេហើយនឹងហាស
ហើយដល់ពេល12ឆ្នាំ នឹងឡើងទៅស៊ីឈ្នួលនៅព្រៃអង្គរហោស

ក៖ អ្វី!!ចឹង?

ខ៖ ចាំ!!ហើយពេលដែរបាន1-

2ឆ្នាំវិលមកស្រុកនឹងម៉ែអោយទៅស៊ីឈ្នួលគេនៅវាលស្រែហោស
នៅចុះទៅស្រុកស្រែទៀតនឹង ស្រុកស្រែដល់ពេលដែររួចទៅ
ដល់ពេលដែរធំតិចនឹងទៅស៊ីឈ្នួលគេ នៅណោះទៀតនឹង

ក៖ អ្វី!!ចឹងអ៊ុំទៅធ្វើការស៊ីឈ្នួលគេរហូតណាអ៊ុំ?

ខ៖ ចាំ!!អ៊ុំម៉ែខ្ញុំខ្សោយណាស់

ក៖ អ្វី!!ចឹង?

ខ៖ ដល់ពេលចឹងអ៊ុំមិនសូវជាមានអនុស្សាវរីយ៍អីជាមួយគ្នាច្រើនទេនឹង

ក៖ អ្វី!!បាទអ៊ុំ?

ខ៖ អ៊ុំដើរស៊ីឈ្នួលគេ

ក៖ ចុះយាយតាខាងម្តាយអ៊ុំមានស្គាល់ឈ្មោះគាត់ដែរទេ?

ខ៖ យាយតាខាងម្តាយនឹងគាត់

ក៖ គាត់មានឈ្មោះអីគេអ៊ុំមានស្គាល់ដែរទេ?

ខ៖ គាត់តាឆាយចឹងហើយចឹងហើយ

ក៖ ចុះយាយវិញអ៊ុំ?

ខ៖ ឈ្មោះយាយឈី

ក៖ នឹងខាងម្តាយណាអ៊ីណា?

ខ៖ ចាំ!!នឹងហើយ

ក៖ ចុះខាងឪពុកអ៊ីមានស្គាល់ឈ្មោះគាត់ដែរទេ?

ខ៖ ឈ្មោះតាក្រាម នឹងយាយភឿង

ក៖ ប៉ុន្តែពួកគាត់កើតនៅណាដែរអ៊ី នៅកម្ពុជាក្រោមទាំងអស់រឺមួយយ៉ាងម៉េចដែរអ៊ី?

ខ៖ ចាំ!!គាត់នៅកម្ពុជាក្រោមដែរនឹងហាស

ក៖ អូ!!បាទអ៊ីបាទ?

ខ៖ ចាំ!!នឹងហើយ

ក៖ ចុះអ៊ីមានសាច់ញាតិណារឺមួយក៏បងប្អូនដែរទៅរស់នៅក្រៅប្រទេសទេអ៊ី?

ខ៖ អត់ទេកូនអើយ

ក៖ ប៉ុន្តែមាននៅព្រេងអង្គរហ៊ីអ៊ីនៅកម្ពុជាក្រោមហ៊ីអ៊ី?

ខ៖ មាននៅកម្ពុជាក្រោមនឹង

ក៖ ចឹងនៅថៃ នៅវៀតណាមអីអត់មានទេណាអ៊ី មានតែនៅកម្ពុជាក្រោមនឹងទេហោសអ៊ី?

ខ៖ ចាំ!!នៅកម្ពុជាក្រោមនឹង

ក៖ បាទអ៊ីបាទ?

ខ៖ អត់មាននៅថៃទេ

ក៖ ចុះស្វាមីរបស់អ៊ីនឹងមានឈ្មោះអីគេដែរអ៊ី?

ខ៖ គាត់មានឈ្មោះភឿន គីម ហឹប

ក៖ ប៉ុន្តែគាត់នៅរស់សព្វថ្ងៃនឹងតើហ៊ីអ៊ី?

ខ៖ គាត់ស្លាប់បាត់ហើយនឹង

ក៖ អូ!!បាទអ៊ីបាទ?

ខ៖ គាត់ស្លាប់4-5ឆ្នាំទាំងនៅឆ្នាំនឹងហើយ

ក៖ ចុះអ្វីមានចងចាំថាអ្វីរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅថ្ងៃខែឆ្នាំណាដែរទេអ្វី?

ខ៖ អ្វីអត់ចងចាំទេ

ក៖ អូ!!បាទអ្វី ចុះនៅពេលដែរអ្វីរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍នឹងគិតថាអ្វីជាអ្នករៀបចំដោយចិត្តឯង រឺមួយក៏ឪពុកម្តាយជាងក៏ចំអោយដែរ?

ខ៖ ទេឪពុកម្តាយទេកូនអើយកាលពីជំនាន់ណាមិនសូវចេះរៀបចំដោយចិត្តឯងទេនឹង

ក៖ បាទអ្វីបាទ?

ខ៖ ឪពុកម្តាយទេនឹង

ក៖ ចុះមានជាជំនូនទេប្តីរបស់អ្វីចូលស្តីលើអ្វីចឹងមានជាជំនូនទេ?

ខ៖ ជំនូនកាលពីជំនាន់ណាក៏អត់មានច្រើនដែរកូន

ក៖ បាទចឹងអ្វី?

ខ៖ តិចតួចគ្រាន់តែថាបានមួយរៀបចំ

ក៖ បានមួយរៀបចំហើយណាអ្វី?

ខ៖ ចាំ!!បានរៀបចំហើយនឹងហាស យើងខ្លះគ្រាន់អីយើងនឹងកូនស្រីនឹងជួយចេញខ្លះចឹងទៅណាស់កូន

ក៖ អូ!!ចឹងហោសអ្វី?

ខ៖ ចាំៗៗ!!នឹងចឹង

ក៖ ចុះអ្វីដូចជាអ្វីធ្លាប់បានចូលរៀនភាសាខ្មែរបានល្អប៉ុណ្ណាដែរអ្វី?

ខ៖ អ្វីអត់បានរៀនទេកូនអើយអ្វីរៀនបានតារយះបងគាត់បូស

ក៖ អូ!!ចឹងហោសអ្វី?

ខ៖ បងគាត់បូសទៅគាត់ចេះអក្សរខ្មែរនឹងហាស ហើយគាត់បានបង្រៀននៅនឹងផ្ទះនឹងហាស

ក៖ បាទអ៊ីបាទ?

ខ៖ ហើយបង្រៀនតាំងពីតូចមកនឹង ហើយដល់ពេលដែរធំឡើងនឹងទៅស៊ុលយូលគេ
ចឹងទៅដល់ចឹងភ្លេចអស់ហើយអត់ចងចាំទេកូនអើយ

ក៖ អូ!!ចឹងហោសអ៊ី?

ខ៖ ចាំ!!នឹងហើយចឹង

ក៖ បាទអ៊ីមានចេះភាសាអ៊ីក្រៅពីភាសាខ្មែរដែរទេអ៊ី?

ខ៖ អ៊ីនៅកម្ពុជាក្រោមនឹងនៅជាមួយនឹងវៀតណាមនឹងហាស

ក៖ ចឹងអ៊ីចេះវៀតណាមដែរអ៊ី?

ខ៖ អ៊ីចេះវៀតណាមនឹងហាស

ក៖ អូ!!ល្អដែរតើអ៊ី?

ខ៖ ចាំ!!ចេះភាសាវៀតណាមនឹងហាស

ក៖ ចុះដូចជាអ៊ីមានមិត្តភក្តិណាដែរស្និទ្ធស្នាលធំធេងមកជាមួយគ្នាដែរទេអ៊ី?

ខ៖ មិត្តភក្តិស្និទ្ធស្នាលឥឡូវនឹងគេមានគ្រួសារគេបែកគេចោលណាអស់ហើយនឹង

ក៖ ប៉ុន្តែពួកគាត់មានឈ្មោះអីគេខ្លះដែរអ៊ីមានចងចាំដែរទេ?

ខ៖

ចាំ!!មិត្តភក្តិស្និទ្ធស្នាលនឹងស្និទ្ធស្នាលជាគេនឹងឥឡូវនឹងគាត់ចាស់គាត់ឈឺគាត់ដើរលែងរួច
ហើយនឹងហាសចឹង

ក៖ បាទប៉ុន្តែគាត់មានឈ្មោះអីគេដែរអ៊ី?

ខ៖ ឈ្មោះអីគេទេឈ្មោះពិបាកហៅដែរនឹងឈ្មោះណេចឹងហាស

ក៖ ឈ្មោះណេហោសអ៊ី?

ខ៖ ចាំ!!នឹងហើយ

ក៖ ប៉ុន្តែអ្វីធ្លាប់មានចងចាំអនុស្សាវរីយ៍អីកាលអ្វីនៅក្មេងៗជាមួយគាត់ដែរទេធ្លាប់ធ្វើអីជាមួយគាត់ដែរចឹងហាសអ៊ី?

ខ៖ ខ្ញុំចងចាំទៅអត់បានដើរលេងអីទេគ្រាន់តែថាឃ្នាល

ក៖ ទៅឃ្នាលគោ ឃ្នាលក្របីណាអ្វី?

ខ៖ ទៅឃ្នាលគោ ឃ្នាលក្របីជាមួយគ្នានឹង

ក៖ អូ!!បាទអ៊ីបាទ?

ខ៖ ថ្ងៃឡើងគេទៅជួបជុំគ្នាលេងអីនៅវាលស្រែលេងនឹងហាស

ក៖ បាទអ៊ីបាទ?

ខ៖ មានតែចឹងនឹងហាស

ក៖ បាទអ៊ីចឹង?

ខ៖ ចាំ!!វាចឹងនឹង

ក៖

ចុះអ្វីគិតថាតាំងពីក្មេងរហូតមកដល់ពេលនេះនឹងការងារអីគេខ្លះដែរអ្វីធ្លាប់បានធ្វើដែរអ្វី?

ខ៖ អ្វីពីក្មេងរហូតនឹងអ្វីធ្វើហាត់ហាសកូនអើយ
នៅស៊ីឈ្នួលគេនឹងធ្វើការងារធ្ងន់ៗហាសណាស់

ក៖ អូ!!ធ្វើការងារធ្ងន់ៗហាសអ្វី?

ខ៖ វែកសំណាប កាលពីជំនាន់ណាងគ្មានម៉ាស៊ីនទំនើអីចឹងៗទេណាស់

ក៖ បាទអ៊ីបាទ?

ខ៖ វែកសំណាប

សំណាបនឹងវែកទៅវាលស្រែទៅថ្នល់ពីថ្នល់មកផ្ទះយើងនឹងវាឆ្ងាយហាសណាស់

ក៖

ហើយដល់ពេលដែរជំនាន់ណាមួយក្របីគេបោលក្របីជាន់អត់មានម៉ាស៊ីនចឹងទេអត់មានទំនើបចឹងទេ

ក៖ អូ!!ចឹងទេហោសអ៊ុ?

ខ៖ អត់មានទំនើបចឹងទេ

ចាំ!!ហើយស្រូវអីចឹងកើបដាក់ជង្រុកអីចឹងលើកទាំងតោៗឡើងដាក់ជង្រុកដាក់លើកជង្រុកអីចឹងហាសនៅនឹងគេចេះតែធ្វើចឹងទៅណាស់អូន

ក៖ បាទចឹងដល់ពេលដែរឡើយនឹងអ៊ុយប់ធ្វើអីហើយណាអ៊ុ?

ខ៖ អ៊ុទើបតែឈប់ធ្វើឆ្នាំនេះនឹងហាស

អ៊ុទៅស៊ីឈ្នួលទៅចាក់ជើងទាននឹងអោយគេដែរនឹងហាស

ក៖ បាទអ៊ុបាទ?

ខ៖ អ៊ុទៅស៊ីឈ្នួលគេដែរនឹងហាស

ដល់ពេលដែរកូនទៅលក់អត់មាននរណាគេមើលចៅនឹងចឹងគេហៅអោយមកយកចៅអោយគេទៅនឹង

ក៖ ចឹងប៉ុន្តែគេឈប់អោយអ៊ុធ្វើអីហើយមែនទេអ៊ុ?

ខ៖ គេក៏ឈប់អោយធ្វើអីទៅនឹងហាស

ក៖ អូ!!បាទអ៊ុបាទ?

ខ៖ ចាំ!!នឹងហើយ

ក៖ ចុះអ៊ុគិតថាអ៊ុធ្លាប់ទៅធ្វើការងារនៅវាលស្រែទេអ៊ុ?

ខ៖ អ៊ុអត់បានទៅធ្វើការងារនៅវាលស្រែទេនឹង

អ៊ុទៅធ្វើការងារចាក់ជើងទានអោយគេចៅកែគេដីឡើយនឹង ធំហាសណាស់

ក៖ បាទអ៊ុបាទ?

ខ៖

អ៊ុំទៅចាក់តាយាយអ៊ុំចាក់រហូតនឹងគាតាត់ស្លាប់បាត់ទៅអ៊ុំទៅធ្វើនឹងទៀតនឹងពីព្រោះកូន
ចៅនឹងវា ខ្យត់ខ្សោយនឹងដែរហោស គ្នាមិនសូវមានដែរនឹង គាត់រត់ម៉ូតូឌុបនឹងរត់តុ
តុនឹងហោស

ក៖ បាទអ៊ុំបាទនឹងប៉ុន្តែអ៊ុំទៅចាក់ជើងទាននឹងអ៊ុំទៅចាក់នៅណាអ៊ុំ?

ខ៖ ទៅចាក់ជើងទាននៅបឹងតាម៉ាតហោសថៅគេមាន

ក៖ នៅភ្នំពេញនឹងតើហីអ៊ុំ?

ខ៖ នៅភ្នំពេញនឹងតើ នៅបឹងតាម៉ាតយើងនឹងហួសស្ពានដែកនឹង

ក៖ អូ!!បាទអ៊ុំបាទ?

ខ៖ ចាក់មិនទាន់បានឈប់សឹងមិនទាន់បានមួយឆ្នាំផងនឹងបានតែ5-6ខែនឹង

ក៖ បាទអ៊ុំបាទ ចុះអ៊ុំធ្លាប់បើកអាជីវកម្មអីទេអ៊ុំ ដូចថាលក់ដូរអីចឹងហោស?

ខ៖ ពីដើមនឹងអ៊ុំលក់បន្លែអ៊ុំលក់បន្លែនៅផ្សារដើមថ្កូវនេះនឹងហោស

ក៖ អូ!!បាទអ៊ុំបាទ?

ខ៖

ហើយដល់ពេលរួចទៅអ៊ុំផ្លាស់ផ្ទះពីនេះទៅអ៊ុំទៅនៅចំការដូងនឹងអ៊ុំឈប់លក់បន្លែទៅនឹង
ហោស

អ៊ុំឈប់លក់បន្លែនឹងអ៊ុំទៅនៅនឹងហើយតាយាយនឹងប្តីរបស់អ៊ុំនឹងឈប់រត់ម៉ូតូឌុបនឹង

ក៖ បាទអ៊ុំបាទ?

ខ៖ ពីរនាក់នឹងទៅចាក់ជើងទាន់នឹងអោយគេគ្រាន់តែបានហូបចុងរាល់ថ្ងៃនឹង
ចិញ្ចឹមនេះចឹង

ក៖ ចិញ្ចឹមជីវិតណាអ៊ុំ?

ខ៖ ចាំ!!ចិញ្ចឹមតាយាយនឹងហោស ចាចិញ្ចឹមតាចិញ្ចឹមយាយនឹង

ហើយដល់ពេលដែរគាត់ស្លាប់ចឹងទៅអ៊ុំនៅធ្វើ

ក៖ អ៊ីនៅធ្វើម្នាក់ឯងចឹងទៅ?

ខ៖ ធ្វើម្នាក់ឯងចឹងទៅណាស់

ក៖ ចុះអ៊ីធ្លាប់ចិញ្ចឹមសត្វទេ ធ្លាប់ចិញ្ចឹមគោ ចិញ្ចឹមក្របី ចិញ្ចឹមទាអីចឹងហាស?

ខ៖ អត់ទេអូនអត់បានចិញ្ចឹមទេ

ក៖ ចឹងអត់ដែរចិញ្ចឹមទេណាអ៊ី?

ខ៖ ចាំៗៗ!!កាលពីកូននៅក្មេងនឹងមានដែរបានចិញ្ចឹមជ្រូកដែរ
ចិញ្ចឹមលក់ជ្រូកបានពីរបីដងអីអ៊ីលែង ចិញ្ចឹមហាសអ៊ីខ្លាចបាប

ក៖ អូ!!អ៊ីខ្លាចបាបហោសអ៊ី?

ខ៖ ចាំ!!នឹងហើយខ្លាចបាបអ៊ីក៏ឈប់ចិញ្ចឹមទៅនឹង

ក៖ បាទអ៊ី ចុះអ៊ីគិតថាជីវិតរបស់អ៊ីមានការផ្លាស់ប្តូរអីគេខ្លះដែរអ៊ី
តាំងពីក្មេងរហូតមកដល់ពេលនេះហាសអ៊ី?

ខ៖ ផ្លាស់ប្តូរនឹងក៏ដូចជាមិនផ្លាស់ដែរពីព្រោះអីជីវភាពនឹងវាខ្សត់ខ្សោយ
អោយបានធូរធានឹងមែនទែនអី

អីគ្រាន់តែថាអើវបានតែដោះស្រាយជាងមុនតិចចឹងវាល្អដែរនឹងកូន

ក៖ បាទអ៊ីបាទ?

ខ៖ ចាំៗៗ!!នឹងហើយ

ក៖ ចុះអ៊ីចូលចិត្តពិសារម្ហូបអីគេដែរអ៊ី?

ខ៖ អ៊ីមានថាម្ហូបអីទេយើងក្រយើងអត់ចឹងបានថ្ងៃណាបានម្ហូបឆ្ងាញ់ៗៗអត់ក៏អត់ទៅនឹង
ចឹងកូនវាចៀនត្រីងៀតចឹងជួនណាវាចៀនពងទាអីចឹងហូបហើយនឹងហាស

ក៖ ប៉ុន្តែម្ហូបដែរអ៊ីចូលចិត្តតែម្ហូបនឹងម្ហូបអីគេដែរអ៊ី?

ខ៖ ម្ហូបដែរចូលចិត្តនឹងអ៊ីពីដើមនឹងច្រើនតែ ប្រហុកវេចបាយកញ្ចប់ទៅស្រែអីចឹងហាស

ក៖ បាទចឹងអ៊ី?

ខ៖ ហើយនៅជំនាន់ណាខ្លះនៅតែចូលចិត្តហូបប្រហុកវាឆ្ងាញ់នឹង

ក៖ អូ!!ចឹងមានន័យថាអ្វីចូលចិត្តហូបប្រហុកណាអី?

ខ៖ នឹងហើយវាឆ្ងាញ់អាប្រហុកនឹងហើយនឹង

ក៖ ចុះអ្វីល្បែងប្រជាប្រិយអីគេដែរអ្វីចូលចិត្តលេងតាំងពីក្មេងហាស ដូចលក្ខណៈថា?

ខ៖ អ្វីចូលចិត្តលេងអាបិទពូននឹងហើយអាអាបអន្ទាក់នឹង

ក៖ ប៉ុន្តែល្បែងប្រជាប្រិយដូចជាលាក់កន្សែង ចោលឈ្នុង បោះអង្កញ ទាញព្រាតអីចឹងហាសអី?

ខ៖ ចាំៗ!!នឹង

ក៖ អ្វីចូលចិត្តលេងដែរទេ?

ខ៖ ចាំ!!ចូលចិត្តលេងអានឹង

ក៖ អូ!!បាទអី ប៉ុន្តែអីចេះច្រៀងទេអី?

ខ៖ ចាំ!!អត់ចេះច្រៀងទេនឹង

ក៖ អូ!!បាទប៉ុន្តែអ្វីចូលចិត្តស្តាប់បទចម្រៀងដែរទេ?

ខ៖ ចាំ!!បើអ្វីចូលចិត្តស្តាប់បទចម្រៀងនឹងចូលចិត្តបទពីដើមៗដែរនឹងហាស

ក៖ អូ!!បទពីដើមណាអី?

ខ៖ ចាំ!!សម័យឥឡូវនឹងអីអត់ចេះស្តាប់ទេ

ក៖ អូ!!បាទអីបាទ?

ខ៖ ចូលចិត្តតែបទពីដើមៗនឹងហាសបើសាម៉ុតអីច្រៀងចឹងអ្វីចូលចិត្តហាស

ក៖ អូ!!បាទអីបាទ?

ខ៖ កូនចៅគេនឹងចាក់អោយស្តាប់

ក៖ ចុះមាននរណាគេមួយនៅក្នុងក្រុមគ្រួសាររបស់អ្វីចេះលេងឧបករណ៍ភ្លេងដែរទេអី?

ខ៖ ទេអត់មានទេកូនអើយអ៊ុំអត់ដឹងដែរទេអ៊ុំនឹងហាស តាមខ្សែរយៈអីនឹងអត់ដឹងទេ

ក៖ អូ!!បាទអ៊ុំបាទ?

ខ៖ នឹងហើយចឹង

ក៖

ចុះអ៊ុំគិតថាផ្ទះរបស់អ៊ុំនឹងមានលក្ខណៈបែបណាដែរតាំងពីក្មេងរហូតមកដល់ពេលនេះហាសអ៊ុំ?

ខ៖ មិនមែនថាវាអត់លុយទេ អ៊ុំជំពាក់លុយនឹងអ៊ុំវើរហូតនឹងអូន អ៊ុំតាំងពីដើមនឹងអ៊ុំនៅក្បាលមាន់ចៃ

ក៖ បាទអ៊ុំបាទ?

ខ៖

ដល់ពេលដែរអ៊ុំជំពាក់លុយគេអ៊ុំលក់ពីក្បាលមាន់ចៃមកអ៊ុំមកនៅនាគមាសបន្ទាប់មកអ៊ុំមកនៅអេអិនសិតមកដល់ពេលដែរជំពាក់បំណុលគេលក់មកសងបំណុលគេនឹងហើយមកទិញនៅមាត់បឹងហើយអ៊ុំមកនៅចំការដូង

ក៖ នៅចំការដូងហោសអ៊ុំ?

ខ៖ ចាំ!!លក់រហូតនឹងលក់យកលុយមកសងបំណុលគេនឹងហាស

ក៖ ប៉ុន្តែផ្ទះរបស់អ៊ុំនឹងមានលក្ខណៈជាផ្ទះឈើរឹមួយក៏ផ្ទះថ្មដែរអ៊ុំ?

ខ៖ អ៊ុំមានផ្ទះឈើស័ង្កសីទេនឹង

ក៖ ចឹងហោសអ៊ុំ?

ខ៖ ក្តៅណាស់ខែប្រាំងក្តៅណាស់

ក៖ ប៉ុន្តែនរណាគេជាអ្នកសាងសងដែរអ៊ុំជាអ្នកសាងសងខ្លួនឯងរឺយ៉ាងម៉េចដែរ?

ខ៖ អ៊ុំសាងសងអ៊ុំលក់ដីទៅអ៊ុំបានទៅទិញដីនឹងបានក្បាល12នឹងបណ្តោយ20 រួចទៅអ៊ុំជំពាក់បំណុលគេទៅអ៊ុំ អ៊ុំជំពាក់បំណុលធានាគារសងមិនរួចចឹងទៅ

ក៖ ចឹងហោសអ៊ុំ?

ខ៖ អ៊ីខ្លាចធនាគារគេមករើសអូសយកផ្ទះ

ក៖ គេរើសអូសយកផ្ទះនឹងហោស?

ខ៖ យកផ្ទះដីអីចឹងបានពុះលក់អស់5ម៉ែត្របង់ផ្តាច់អោយគេចឹងទៅ
បានលុយមកធ្វើផ្ទះពីមុននឹងអ៊ីផ្ទះ ខ្លួននឹងហាស

ក៖ អូ!!បាទអ៊ីបាទ?

ខ៖ ឥឡូវនឹងអ៊ីបានសាងសង់ជាស័ង្កសីនៅគ្រាន់ដែរផ្ទះឈើផ្ទះស័ង្កសីហាសណាស់

ក៖ បាទអ៊ីបាទចឹងហោស?

ខ៖ ចាំ!!នឹងចឹង

ក៖ ចុះអ៊ីគិតថាជំនាញអីគេដែរអ៊ីចេះស្ទាត់ជំនាញដែរអ៊ី?

ខ៖ អ៊ីមានជំនាញអីក្រៅពីលក់ដូរទេកូន

ក៖ អូ!!ចឹងហោសអ៊ី?

ខ៖ ពីដើមនឹងអ៊ីលក់បន្លែ អ៊ីទៅទិញនៅផ្សារដើមគរមកលក់នៅផ្សារដើមថ្កូវនឹងហាស

ក៖ បាទអ៊ីបាទចឹង?

ខ៖ ជំនាញរបស់អ៊ីនឹងបានតែប៉ុណ្ណឹង គ្មានក្រៅអីពីលក់បន្លែទេនឹង

ក៖ បាទចុះអ៊ីធ្លាប់គិតថាម្តាយឪពុករបស់អ៊ីនឹងធ្លាប់បានបង្រៀនពីជំនាញអីទៅអ៊ីដែរទេ?

ខ៖ កូនអ្នកស្រែមានបានបង្រៀនអីផងនឹងកូនអើយ

ដល់ពេលដែរធំឡើងនឹងដឹងតែធ្វើស្រែនឹង

ហើយបានបន្លែអីនឹងបានដំណាំទៅលក់នៅផ្សារនឹងហាស

ពេលដែរធំឡើងនឹងអ៊ីចេះលក់ដូរតែម្តងនឹងហាស

ក៖ បាទអ៊ីបាទ?

ខ៖ ចាំ!!អ៊ីចេះលក់ដូរនឹងហាស

ក៖

ចុះអ្នកគិតថាតាំងពីក្មេងរហូតមកដល់ពេលនេះនឹងជីវិតរបស់អ្នកនឹងធ្លាប់ជួបទុកលំបាកអីគេ
ខ្លះដែរអ្នក?

ខ៖ ថាអ្នកមិនថាម៉េចទេលំបាករហូតដែរនឹងហាសកូនហាសពីនៅក្មេងនឹងម៉ែឪពុកកំសត់នឹង
ដល់ពេលដែរមានប្តីទៅកំសត់នឹងហាស
ដល់ពេលដែរចាស់ទៅរាល់ថ្ងៃនឹងក៏នៅតែកំសត់ដែរនឹងហាស
កូនចៅវាអត់មានអ្នកធ្វរជាហាស

ក៖ បាទអ្នកចុះអ្នកគិតថាជំនាន់លុនណុលនឹងអ្នកធ្លាប់ជួបទុកលំបាកអីគេដែរទៅ?

ខ៖ ជំនាន់លុនណុលអ្នកនៅនោះទេតាអ្នកនៅនេះ
ដល់ពេលចឹងគាត់ជំលាសខ្លួនចឹងទៅចឹងគាត់ពិបាកអីចឹងអ្នកអត់មានដឹងទេណាស់

ក៖ ប៉ុន្តែអ្នកនៅនោះនឹងអ្នកអត់មានបញ្ហាអីទេ?

ខ៖ នៅនោះអត់មានបញ្ហាអីទេ

ក៖ ចុះជំនាន់ពលពតនឹងអ្នកមានបញ្ហាអីទេអ្នក?

ខ៖ ជំនាន់ពលពតនឹងក៏អ្នកនៅនោះដែរ ចឹងអ្នកក៏មិនបានដឹងពីរឿងជំនាន់ពលពតដែរនឹង

ក៖ អូ!!ចឹងជំនាន់ពលពតនឹងកម្ពុជាក្រោមនឹងអត់មានបញ្ហាអីទេណាអ្នក?

ខ៖ អត់មានទេអត់មានបញ្ហាអីទេកូន

ក៖ អូ!!ចឹងអ្នកមានការរួចខ្លួនរហូតហើយចឹងណាអ្នក?

ខ៖ ចាំ!!នឹងហើយ

ក៖ មកទាល់ឥឡូវនឹងក៏អ្នកអត់មានបញ្ហាអីដែរអ្នកពិបាកពេលដែរមានប្តីទេណាអ្នក?

ខ៖ ចាំ!!នឹងហើយ

ក៖ អូ!!បាទចុះពេលដែរអ្នកមានប្តីនឹងអ្នកគិតថាអ្នកពិបាកអីគេខ្លះដែរទៅអ្នក?

ខ៖ ពីព្រោះអីគ្រួសាររបស់អ្នកជាអ្នកកំសត់

ក៖ អ្វី!! បាទអ៊ី?

ខ៖ ហើយគ្រួសារខាងប្តីនឹងក៏កំសត់ដែរណាស់អូន

ក៖ បាទអ៊ីបាទចឹង?

ខ៖ ដល់ពេលចឹងបានគ្នាអីចឹងទៅសុទ្ធតែខំប្រឹងហើយណាស់

ក៖ បាទអ៊ីបាទនឹងចឹង?

ខ៖ នឹងខំប្រឹងរកបានមានហូបនឹង

ក៖ បាទអ៊ីបាទ?

ខ៖ ខំប្រឹងរកខំប្រឹងលក់ដូរអីចឹងហាសណាស់

ក៖ បាទត្រូវហើយអ៊ី?

ខ៖ តានឹងទៅស៊ីឈ្នួលគេ តាទៅស៊ីឈ្នួលគេដែរនឹង

ក៖ ប៉ុន្តែឥឡូវនឹងអ៊ីមានទុកលំបាកអីគេដែរអ៊ី?

ខ៖ អ៊ីវាអត់មានទុកអីទេប៉ុន្តែពេលដែរតាគាត់ស្លាប់បាត់ទៅយើងនឹង
ក៏នឹកឃើញអាណិតគាត់ដែរចឹងទៅណាស់

ក៖ បាទអ៊ីនឹង?

ខ៖ កាលគាត់នៅរស់គាត់មានការកំសត់កំរជាមួយយើងហាសណាស់

ក៖ បាទអ៊ីបាទ?

ខ៖
បានកំសត់កំរជាមួយយើងដល់ពេលទៅធ្វើចឹងបានលុយមកទិញបាយទិញម្ហូបអីស៊ីចឹងទៅ
ហើយយើងអត់បានហូបទូលាយអីនឹងគេទេណាស់កូន

ក៖ បាទអ៊ីបាទនឹង?

ខ៖ ចាំ!! អត់គ្មានហ៊ានហូបអីសំបូរឆ្ងាញ់ពិសារអីទេ

ក៖ បាទអ៊ីចឹងហោស?

ខ៖ ពេលណាកូនគេទៅរត់ម៉ូតូបានចឹងទៅ
គេបានទិញគុយទាវអីធ្វើអោយមួយដងមួយយាមអីចឹងហាសចឹងបានហូបហើយនឹងហា
ស

ក៖ បាទចឹងបាទអ៊ី?

ខ៖ បើខ្លួនឯងនឹងអត់ហ៊ានទេអត់ទេខ្លួនទិញហូបចឹង
គាត់ទិញតែអង្ករហើយនឹងទិញម្ហូបនឹងហាស

ក៖ អូ!!ចឹងទេហោសអ៊ីណា?

ខ៖ ចាំ!!នឹងហើយចឹង

ក៖ ចុះកាលពីនៅក្មេងនឹងអ៊ីគិតថាអ៊ីមានបញ្ហាលំបាកនឹងលំបាកអីគេដែរទៅអ៊ី
លំបាកជីវភាពដែរមែនអ៊ី?

ខ៖ លំបាកជីវភាពនឹងអ៊ីវាខ្យត់ខ្យាយមែនទែនតែម្តងនឹងហាស

ក៖ អូ!!បាទអ៊ីបាទនឹង?

ខ៖ ចាំ!!នឹងហើយ

ក៖ ចុះអ៊ីគិតថាអ៊ីឆ្លងកាត់ការលំបាកមួយនឹងដោយរបៀបណាដែរទៅអ៊ី?

ខ៖ អ៊ីឆ្លងកាត់ការនៅក្មេងមកអ៊ីឆ្លងកាត់បានប៉ុន្តែអ៊ីចេះតែទ្រាំនឹង

ក៖ អ៊ីចេះតស៊ូណាអ៊ី?

ខ៖ ចេះតែតស៊ូទៅចានឹងហើយ ចេះតែតស៊ូខំប្រឹងនឹង
ទៅជួយម៉ែទៅជួយឪពុកអោយម៉ែឪពុកគាត់ធ្ងន់នឹង

ក៖ បាទអ៊ីបាទ?

ខ៖

វាមិនបានថាអីទេគ្រាន់តែថាយើងទៅស៊ីឈ្នួលគេចឹងទៅបានកាលជំនាន់ណាដងគេអោយ
នៅជាស្រូវ

ក៖ បាទអ៊ីបាទ?

ខ៖ មួយឆ្នាំជំនាន់ណាងគេមិនថ្លឹងគឺឡើយទេគេហៅមួយតោមួយថាឯហាសណាស់

ក៖ បាទត្រូវហើយអ៊ីចឹង?

ខ៖ មួយឆ្នាំថ្លឹងអ៊ីចឹងពេញអ៊ីមានកំលាំងថ្លឹងមួយឆ្នាំថ្លឹងអ៊ីគេអោយបាន40ថ្លឹងហាស

ក៖ បាន40ថ្លឹងសំរាប់គេដោះដូរជាមួយយើងហោសអ៊ី?

ខ៖ បាន40ថ្លឹងសំរាប់យើងធ្វើការអោយគេមួយឆ្នាំថ្លឹងហាស

ក៖ អូ!!បាទអ៊ីបាទនឹង?

ខ៖ ថ្លឹងហាសកូនណាស់បាន40ថ្លឹងអីចឹងទៅ

ក៖

បាទចុះអ៊ីគិតថាពេលណាដែរអ៊ីគិតថាជាពេលដែរសប្បាយនៅក្នុងឆាកជីវិតរបស់អ៊ីដែរ?

ខ៖ សឹងទាំងថាអត់មានពេលសប្បាយទេ

ក៖ ចុះពេលដែរអ៊ីការ

រឺមួយពេលដែរកូនរបស់អ៊ីការនឹងអ៊ីគិតថាសប្បាយទេពេលណាងហាសអ៊ី?

ខ៖ ពេលកូនការចឹងទៅអើវបានសប្បាយមួយគ្រាជាមួយកូនចឹងដែរទៅណាស់

ក៖ បាទអ៊ីបាទនឹង?

ខ៖ ពេលការកូននឹងសឹងទាំងអស់មានទាំងលុយការផងនឹង

ក៖ អូ!!ចឹងហោសអ៊ីហោស?

ខ៖

ចាំ!!ចឹងដល់ពេលដែររួចទៅហើយទៅដោះដូរប្តូរផ្ទះលុយមានសល់តិចតួចនឹងយកទៅការទៅ

ក៖ ការហើយចប់ហើយណាអ៊ី?

ខ៖ កូនអាទីមួយនឹងទៅចឹងចា

ក៖ បាទអ៊ីបាទ?

ខ៖ ដល់ពេលទីពីរនឹងអុំធ្វើការងារចឹងទៅជួយគ្នាបានលុយជួយកូនច្រៀនទេ
កូនគេការអស់ពីរបីពាន់ នឹងកូនអ្នកស្រែនឹង

ក៖ បាទអុំបាទនឹង?

ខ៖ ជួយបាន500\$នឹង

ក៖ អូ!!អុំជួយគាត់ថែមទៀតហោសអុំ?

ខ៖ ចាំ!!នឹងហើយ

ក៖ ហើយអោយពួកគាត់ជួយចេញថែមដែរទៅ?

ខ៖ ចាំ!!ចេញដែរទៅ

ក៖

អូ!!បាទអុំចុះអុំគិតថាកាលពីក្មេងនឹងអុំធ្លាប់មានក្តីស្រមៃថាពេលដែរធំឡើងនឹងអុំចង់ធ្វើអី
ទេ?

ខ៖ អុំស្រមៃថាពេលដែរធំឡើងនឹងអុំរកស៊ីនឹងគេ មានផ្ទះមានសំបែងត្រឹមត្រូវល្អនឹងគេចឹង
នៅចឹងហោស

ក៖ ចឹងហោសអុំហោស?

ខ៖ ហើយវាអត់បានដូចការស្រមៃនឹងហោស

ក៖ អូ!!បាទ ចុះបើសិនជាចង់អោយអុំផ្តេផ្តាំនឹង
តើអុំចង់ផ្តេផ្តាំអីទៅកូនចៅជំនាន់ក្រោយៗរបស់អុំដែរ
ដើម្បីអោយគាត់អាចស្គាល់នឹងអាចដឹងអីដែរចឹងហោសអុំ?

ខ៖

អោយកូនចៅខំប្រឹងរកស៊ីទៅកុំអោយថ្ងៃក្រោយនឹងកុំអោយថ្ងៃក្រោយនឹងវាក្រលំបាកអីចឹង
ទៅនឹង

ក៖ បាទអុំបាទនឹង?

ខ៖ ចាំ!!អោយខំប្រឹងទៅនឹង

ក៖

ចុះបើសិនជាចង់អោយពួកគាត់ជៀសវៀងវិញតើអ្វីចង់អោយពួកគាត់ជៀសវៀងអីគេវិញអ្វី?

ខ៖ ជៀសវៀងកុំអោយក្រចឹងហាសអោយខំប្រឹងហាសណាស់កូន
ជំនាន់ម៉ែខ្ញុំនឹងពិបាកចឹងពេលដែរជំនាន់កូននឹង

ក៖ កុំអោយពិបាកទៀតណាអ្វី?

ខ៖ នឹងវាចឹងកុំអោយពិបាកទៀតនឹងចា

ក៖ បាទអ្វីបាទ?

ខ៖ ចាំៗៗ!!នឹងហើយ

ក៖

ចឹងជាចុងក្រោយខ្ញុំអរគុណច្រើនអ្វីដែរបានពិភាក្សាដែរទាក់ទងពីប្រវត្តិមួយនឹងចឹងហាស

ខ៖ ចាំ!!នឹងហើយ

ក៖ បាទអរគុណច្រើនអ្វីៗៗ